

problem, som jeg synes vi bliver nødt til at se på under udvalgsbehandlingen.

Et andet problem i lovforslaget, som jeg allerede har stillet et spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører om, er, at kommunernes andel af anskaffelsesudgifterne hæves fra 7 til 14 pct. Så slipper kommunerne ganske vist på længere sigt for nogle udgifter, nemlig andelen af ydelsesstøtten, men det, der jo er problemet med det forslag, er, at man fremrykker kommunale udbetalinger og skaber et likviditetsproblem i de kommende år i kommunerne.

Man har heller ikke, så vidt jeg kan forstå, lagt op til, at kommunerne kan lånefinansiere sig igennem den periode, hvor det vil belaste hårdt. Derfor må man altså forudse, at som lovforslaget er udformet her, vil det give anledning til yderligere fald i det almene byggeri og vil slet ikke kunne være en løftestang for den målsætning, som fru Sonja Mikkelsen var fremme med, og som hr. Jørgen Estrup fulgte op, nemlig at vi også skulle sikre, at der kom almene boliger i de kommuner, der hidtil har forsømt opgaven. Til det formål er forslaget, som det ligger nu, simpelt hen ikke egnet. Det virker direkte imod den erklærede hensigt fra de to regeringspartiers ordførere, og det er jo for at sige det mildt ikke så godt.

Hvordan man løser det problem på basis af de principper, der er i forslaget nu, er lidt vanskeligt at se. Man bliver i hvert fald nødt til at lave om på den konstruktion, som er lavet med hensyn til finansieringsreglerne. Men man kunne forestille sig nogle kombinationsmodeller, hvor vi bevarer den kvalitetssikring, som ligger i at afskaffe rammebeløbet, men hvor vi samtidig indfører en beskyttelse af lejere med små indkomster. Det kunne f.eks. være en forhøjelse af boligsikringen i kombination med det her forslag, som kunne komme ind i billedet.

Til slut en bemærkning omkring beboerråd-giverne. Vi er meget kede af, at man har foreslået en reduktion i antallet. Det vil føre til, at man i nogle områder går fra heltidsstillinger til halvtidsstillinger, og det vil skabe problemer for videreførelsen af arbejdet i de områder.

Derfor vil vi gerne være med til at kigge på, om det virkelig kan være rigtigt, at man nu skal skære de ca. 100 eller måske 105 eller 107 stillinger, der er i øjeblikket – jeg kender ikke det præcise tal, det kender ministeren måske – ned til 50-60. Det vil altså give negative virkninger i nogle af de områder, hvor det altså vil føre til

en afbrydelse af kontinuiteten. Det synes vi er et alvorligt problem.

Der er også nogle steder, hvor man endnu ikke har haft mulighed for at få beboerrådgivere, men hvor man gerne ville have haft det, og de områder kan jo slet ikke tilgodeses med det forslag, der ligger her.

Hvis vi kan komme igennem disse problemer, som ligger her, vil Enhedslisten naturligvis meget gerne medvirke til det her.

Vibeke Kiil (CD):

Da Centrum-Demokraternes ordfører ikke kan være til stede i salen i dag, skal jeg her fremføre vores synspunkter.

I CD støtter vi fuldt ud, at staten kan spille en aktiv rolle i forhold til opførelsen af nye boliger. Boligen er en ramme om vores hverdag. Derfor er det vigtigt, at vi gør, hvad vi kan for at sikre en rimelig kvalitet og pris.

Hensigten med de hidtidige finansieringsregler på dette område har været at sikre, at det støttede byggeri blev af en rimelig pris og kvalitet uden dog at være luksuspæget. I CD mener vi, at de nye finansieringsregler også lever op til dette formål. De hidtidige regler satte et loft over statens udgifter til løbende støtte. Dermed var vi sikre på, at statsbudgettet kunne styres.

Ved at fjerne omdrejningspunktet slækker vi for CD at se på tøjlerne. Det behøver ikke at betyde, at udgifterne løber løbsk. Det ved vi godt. Forslaget indebærer jo også, at kommunerne får en økonomisk interesse i at bygge ubegrænset. Men vi vil gerne på CD's vegne tænde en lille advarselsslampe. Vi risikerer, at statens udgifter til støttet byggeri stiger mere, end boligministeren har forestillet sig.

Vi ved fra aftalerne om de kommunale skatteprocenter, at kommunerne ikke altid opfører sig helt som forventet. Derfor vil jeg gerne spørge boligministeren, hvad han agter at gøre, hvis det viser sig, at fjernelsen af omdrejningspunktet medfører stigninger i statens udgifter til ydelsesstøtte.

Lovforslaget giver også mulighed for at fortsætte ordningen med beboerrådgivere. Det ser Centrum-Demokraterne med stor tilfredshed på. Der er boligsociale problemer i flere svært belastede byområder, og det er vigtigt, at der sker en samlet og lokalt koordineret indsats over for disse problemer. Vi kan ikke være tjent med, at et problemramt boligområde udvikler